

Arrest

nr. 309 466 van 9 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat V. MEULEMEESTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart van Palestijnse origine te zijn.

Op 13 april 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 april 2024 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het gesloten centrum waar hij verblijft.

Op 3 mei 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat*". Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest nr. X van 31 mei 2024.

Op 21 juni 2024 neemt de commissaris-generaal opnieuw een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat*". Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn op 5 juli 1999 in Khan Younis in de Gazastrook. U groeide op in Abasan Al Kabira, alwaar u tot aan uw vertrek verbleef. In 2021 behaalde u een bachelorsdiploma ‘medisch laborant’ van de Al Azar universiteit. U kon geen vast werk vinden, waarop u vrijwilligerswerk deed in het Europese ziekenhuis. Uw ouders, broer en zussen verblijven tot heden in de Gazastrook. U, uw ouders, uw broer en uw zussen zijn geregistreerd bij het UNRWA als vluchteling.

Sinds 2017 werd u voortdurend benaderd door leden van Hamas. Telkens u ging bidden in de Al Ihsan moskee werd u door leden van de organisatie aangesproken met het doel u te rekruteren bij de organisatie. U weigerde dit keer op keer. In augustus 2022 nam u deel aan een betoging met de leuze ‘wij willen leven’. U werd hierbij opgepakt door mensen van de Hamas beweging en naar een politiekantoor in Khan Younis gebracht. Ter plaatse werd u in elkaar geslagen en enkele uren vastgehouden. Na uw vrijlating werd u op weg naar huis opnieuw in elkaar geslagen door enkele gemaskerde mannen. Na verzorging in het Europese ziekenhuis, ging u naar huis. Sinds dit voorval werd u vaak lastiggevallen door leden van Hamas. Zij dreigden ermee u te doden indien u uw diensten niet zou verlenen aan de beweging. In april 2023 dreigden leden ermee u in de voeten te schieten. Gelet op de bedreigingen alsook de uitzichtloze economische situatie, besloot u de Gazastrook te verlaten.

Op 6 september 2023 slaagde u erin de grensovergang van Rafah over te steken. Twee dagen later zette u koers naar Turkije. U probeerde vanuit Turkije meermaals Griekenland te bereiken. Uiteindelijk slaagde u erin op 5 november 2023 het Griekse vasteland te bereiken. Via een smokkelnetwerk probeerde u meermaals vanuit Athene naar België te reizen, zonder succes. Vervolgens trok u naar Rhodos om van daaruit een smokkelroute uit te proberen. Ook dit lukte niet, waarop u terug probeerde te keren naar Athene. U werd echter tegengehouden door de politie. Gezien u niet over verblijfsdocumenten beschikte, werd u naar een vluchtelingenkamp gebracht. U weigerde evenwel om een asielpprocedure in Griekenland te beginnen omdat u het plan had opgevat dit in België te doen. Vervolgens werd u op 20 december 2023 naar Kos gebracht. Na een week geweigerd te hebben uw vingerafdrukken te geven, heeft u na een interventie van een advocaat en een tolk uiteindelijk ingestemd dit toch te doen. Er werd eveneens een verzoek om internationale bescherming ingediend. Tijdens het interview dat hierop volgde vroeg u aan de Griekse autoriteiten u een weigering te geven zodoende u in België een verzoek kon doen. Medio januari kreeg u evenwel een positief antwoord in uw verzoek om internationale bescherming. U vroeg tevergeefs de beslissing om te draaien. Drie maanden later verkreeg u uw Griekse verblijfstitel en kon u het vluchtelingenkamp in Kos verlaten. Hoewel u Griekse reisdocumenten kon aanvragen, koos u ervoor dit niet te doen omdat u zo min mogelijk papieren van Griekenland wilde hebben. Omwille van dezelfde reden bracht u uw AMKA en AFM ook niet op orde.

Terug aangekomen in Athene nam u uw intrek in Achemoun, alwaar een grote groep Arabieren verblijft. U nam opnieuw contact met een smokkelaar. Hij gaf u een vals Grieks reisdocument waarmee u het vliegtuig zou kunnen nemen. U trok vervolgens naar Albanië alwaar u een ver familielid van u tegen het lijf liep. Twee dagen later, op 12 april 2024 namen jullie samen het vliegtuig richting Brussel. Tijdens uw vlucht vernielde u uw Griekse verblijfskaart, uw vervalst paspoort en uw ticket. Aangekomen in Brussel bood u zich aan bij de Belgische grensbeambten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In het kader van uw verzoek verklaarde u niet te kunnen terugkeren naar de Gazastrook omdat u meermaals geweigerd heeft uw diensten te verlenen aan Hamas. Hierdoor viseerden zij u en dreigden zij ermee u te doden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: een kopie van uw vervallen paspoort, een kopie van uw huidig paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw UNRWA registratiekaart, een kopie van uw UNRWA Family Record, een kopie van de identiteitsdocumenten van uw familieleden, enkele foto's van uw familie, een foto van een vluchtelingenkamp, een foto van schade aan uw huis, een brief aangaande de ‘wij willen leven’ betoging, een document aangaande een studiebeurs die u kreeg en een filmpje van uzelf in een Grieks ziekenhuis.

Op 3 mei 2024 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming ‘niet ontvankelijk’ omdat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet heeft kunnen weerleggen. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 31 mei 2024 vernietigde zij de beslissing van het CGVS omdat zij van mening waren dat er onvoldoende gegevens voorliggen in uw dossier waaruit met voldoende zekerheid kan blijken dat u in Griekenland internationale bescherming geniet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen (vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, 16/04/2024).

Waar u in het kader van uw beroepsprocedure een attest neerlegt waaruit blijkt dat u sedert 8 mei 2024, 5 dagen na ontvangst van uw beslissing, psychologische opvolging geniet moet erop gewezen worden dat het attest geen diagnose bevat noch omschrijft wat voor behandeling u geniet. Evenmin kan uit dit stuk blijken dat u niet over de cognitieve vaardigheden zou beschikken om uw asielrelaas uiteen te zetten. Dit is evenmin

mogen blijken in het kader van uw persoonlijk onderhoud, waarin u geen gewag maakte van zulke problemen dan wel van een psychologische problematiek.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u te vrezen door Hamas gevisieerd te worden omdat u meermaals weigerde uw diensten te verlenen aan de beweging (vragenlijst CGVS, 16/04/2024, vraag 1, 5; notities van het persoonlijk onderhoud, 29/04/2024, p. 10). Hierdoor stelt u het risico te lopen gedood te worden door de beweging (vragenlijst CGVS, vraag 1, 5; CGVS, p. 10).

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (CGVS p. 6, 7). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p. 6, 7, 8, 9). Op 28 mei 2024 bevestigden de Griekse diensten dat u in het land sedert 29 december 2023 over een vluchtelingenstatus beschikt en er een verblijfsvergunning verkreeg (Aanvraag derde landen, Cedoca). Voorts blijkt u, in tegenstelling tot de bewering van uw advocaat en uzelf (verzoekschrift 3.b), wel degelijk een Griekse reistitel (met nr. ...) verkregen te hebben op 13 februari 2024 (Aanvraag derde landen, Cedoca).

U verklaart niet te willen terugkeren naar Griekenland omdat de omstandigheden als vluchtelingen er slecht zijn en u voor uzelf bepaald had om in België een nieuw leven op te bouwen (CGVS p. 7, 8, 9, 10). Dient evenwel aangemerkt te worden dat voorgaande elementen niet volstaan om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, te weerleggen.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes instaat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijking van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,

...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet instaat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2022, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 8/6/2023 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2023/06/AIDA-GR_2022-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; en Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2023 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om hun rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

In de eerste plaats moet in dit kader uw houding belicht worden. Zo blijkt u, iemand die beweert een nood aan internationale bescherming te hebben, uw verzoek om internationale bescherming voor zich uit geschoven te hebben omdat u voor zichzelf het plan had opgevat om in België bescherming te vragen (CGVS p. 7; 8, 9, 10). Hierbij stelde u alles in het werk om te vermijden dat u een verzoek in Griekenland moest indienen en trachtte u zelfs nog uw beslissing om te draaien (CGVS p. 7, 8). Voorgaande houding is uiterst frappant. Verwacht kan worden dat u bij aankomst in een derde land u zo snel mogelijk tot de bevoegde diensten zou richten met uw verzoek om internationale bescherming. Hierbij kan er verwacht worden dat uw persoonlijke voorkeur ondergeschikt is aan het gegeven beschermt te worden. Uw houding waarbij u uw verzoek voor zich uitschoof en alles in het werk stelde geen verblijfsstatuut in Griekenland te verkrijgen omwille van een persoonlijke voorkeur voor een procedure in België, staat haaks op de houding die verwacht mag worden van een verzoeker om internationale bescherming. Bovenstaande vaststelling dient

meegenomen te worden in de beoordeling van uw vermeende verklaringen betreffende uw vrees voor terugkeer naar Griekenland.

Hieromtrent moet er onderstreept worden dat u er kennelijk voor koos om uw administratie in Griekenland niet verder op orde te brengen, hoewel u hier informatie rond kreeg (CGVS p. 7). Dat u dit deed omdat u zo min mogelijk Griekse papieren wilde verzamelen (CGVS p. 7), zet uw bevreemdende houding eens te meer in de verf. Verwacht kan worden dat u als begunstigde van internationale bescherming uw fiscaal registratienummer (AFM) en uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) zo snel mogelijk zou aanvragen zodoende u uw leven in Griekenland zou kunnen aanvatten. Temeer omdat voorgaande stukken de sleutel tot een nieuw leven in Griekenland vormen. Dat u er dan doelbewust voor koos deze niet aan te vragen, is veelzeggend en dient meegenomen te worden in uw algemene these dat de omstandigheden voor vluchtelingen in Griekenland slecht zijn. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u er zelf voor koos om geen aanspraak te maken op de rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming door de Griekse autoriteiten werden aangeboden en dewelke dezelfde zijn als de Griekse onderdanen. Voorgaande vaststellingen doen dan ook wederom afbreuk aan uw vermeende vrees bij terugkeer naar Griekenland.

U stelt immers zelf geen stappen te hebben ondernomen om een toekomst in het land op te bouwen omdat u er niet wilde blijven (CGVS p. 8, 9). Voorts verklaarde u dat u zo snel mogelijk probeerde te vertrekken en in tussentijd wat geld probeerde te verdienen (CGVS p. 9). Van enige ernstige poging om een leven op te bouwen in Griekenland, blijkt geen sprake. Waar u in algemene termen tracht te verwijzen naar moeilijke omstandigheden op het vlak van huisvesting, onderwijs, werk en medische zorgen (CGVS p. 7, 8, 10) dient er dan ook verwezen te worden naar uw algehele houding betreffende Griekenland. Kennelijk ging u zich niet eens informeren dienaangaande (CGVS p. 9). In het licht van voorgaande kan u de Griekse autoriteiten bezwaarlijk enige nalatigheid toeschrijven wanneer u er welbewust voor kiest om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet te laten gelden.

De video die u nog nastuurde, waarin u te zien bent op een locatie waar u kennelijk niet geholpen kon worden in het Engels (CGVS p. 7, 10), wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen. Los van het gegeven dat uit het stuk niet kan blijken waar het werd opgenomen, wanneer en binnen welke context, dient er op gewezen te worden dat dit soort zaken vlot in scene gezet kan worden. Hoe dan ook kan zulk enkel voorval geenszins als gevolg hebben dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming, niet gevrijwaard zouden zijn. Bovendien moet er nogmaals onderstreept worden dat u bezwaarlijk de dienstverlening in een ziekenhuis te Athene kan aanklagen. U koos er immers zelf voor om te verzaken aan uw recht op gezondheidszorg in Griekenland, zoals eerder is mogen blijken.

Waar u tenslotte nog verwijst naar een drugsproblematiek in de wijk waar u verbleef (CGVS p. 10, 11), dient er opnieuw op gewezen te worden dat zulke zaken niet representatief zijn voor de gehele Griekse samenleving. Overigens blijkt uit uw eigen verklaringen dat de Griekse autoriteiten hieromtrent actie ondernamen (CGVS p. 10, 11). Immers stond het u vrij u elders te vestigen of indien nodig beroep te doen op de Griekse veiligheidsdiensten. Kennelijk bleek dit niet nodig te zijn en ondernam u ook niets om zichzelf te verwijderen van deze omgeving (CGVS p. 10). Bijgevolg kan er niet ingezien worden dat het loutere feit dat u zich in een omgeving bevond waar drugs werd verhandeld, tot gevolg kan hebben te besluiten dat uw grondrechten in Griekenland niet gevrijwaard zouden zijn. Voorgaande elementen, die interpersoonlijk en gemeenschappelijk van aard zijn, voldoen hoe dan ook niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Uit het geheel dat voorafgaat kan niet besloten worden dat u door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. U bevestigt overigens zelf dat u uw administratie op orde had kunnen brengen en in Griekenland een leven had kunnen opbouwen (CGVS p. 8). Uit het geheel dat voorafgaat is echter gebleken dat u er alles aan gedaan heeft om zulks te vermijden. Bijgevolg dient er besloten te worden dat de Griekse autoriteiten zich geenszins onverschillig opstelden jegens u en u alle elementen in handen had om een nieuwe toekomst op te bouwen.

Tenslotte moet er nog op gewezen worden dat uit uw verklaringen gebleken is dat u over een meer dan gezonde dosis zelfredzaamheid en zelfstandigheid beschikt. Naast het gegeven dat u een hooggeschoolde en meertalige jongeman bent (verklaring DVZ, vraag 11; CGVS p. 7, 11), die erin slaagde op zelfstandige basis doorheen Griekenland en Europa te reizen (CGVS p. 6). Voorts bleek u, in tegenstelling tot de these van uw advocaat (verzoekschrift), in staat een netwerk uit te bouwen waardoor u een onderkomen vond en er in slaagde tijdelijk werk te vinden (CGVS p. 8, 9). Tevens had u alle sleutels in handen om aanspraak te maken op de basisrechten die de Griekse autoriteiten u boden. Tenslotte kon u bijkomend rekenen op de steun van een vriend in Egypte en bleek u over voldoende middelen te beschikken om uw leven in Griekenland te starten (CGVS p. 8, 9). U koos er evenwel zelf voor om uw aanwezigheid in Griekenland louter en alleen te kaderen in functie van een reis naar België.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

Uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU volgt dat de commissaris-generaal gehouden is om over te gaan tot bijkomende verificaties aan de hand van objectieve informatie over de situatie van begunstigden van internationale bescherming in die andere lidstaat, daar inbegrepen wat betreft de beschikbaarheid van een verblijfstitel.

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielsysteem ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Uit hoger genoemd interstatelijk vertrouwensbeginsel en het vermoeden van een effectieve en gelijkwaardige bescherming, volgt volgens verweerder onverkort dat het in beginsel aan verzoekende partij toekomt, en niet aan de asielinstanties, om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat werd verleend, te weerleggen. Deze redenering vindt steun in hoger genoemde recente rechtspraak van het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a., waarin het Hof oordeelt dat de verzoeker eerst zelf concreet moet aantonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (zie onder randnummer 88: "[...] gegevens [...] die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds [...] bescherming heeft verleend, een dergelijk risico [op een onmenselijke of vernederende behandeling] bestaat"). En ook in het arrest Jawo alludeerde het Hof met name aan de situatie van "een persoon die om internationale bescherming verzoekt, [en die] kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen" (randnummer 95).

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in zeer uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Uit voorgaande volgt dat bezwaarlijk van het Commissariaat-generaal verwacht kan worden dat het proactief landeninformatie zou verzamelen of neerleggen met betrekking tot de algemene situatie en omstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Voor zover u van mening bent dat het ontbreken van een (geldige) Griekse verblijfstitel en de stappen die u in dit verband moet ondernemen, u noodzakelijkerwijs zouden blootstellen aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, staat het aan u en niet aan het Commissariaat-generaal om dit op concrete en individuele wijze aan te tonen.

Gelet op wat voorafgaat, en in het licht van de landeninformatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt met betrekking tot mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, behoudt het Commissariaat-generaal zich het recht voor, de aandacht te vestigen op volgende rapporten: "Country Report: Greece. Update 2022", gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2023 (beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2023/06/AIDA-GR2022-Update.pdf>), het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022 (beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-ingriekenland-juni-2022>) en "Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socioeconomic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2023 (beschikbaar op <https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>)

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatie richtlijn (Richtlijn 2011/95/ EU) bepaalt dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat begunstigten van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij zich er intussen doelbewust van hebben ontdaan, of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigten tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Uit uw verklaringen is gebleken dat u werd geïnformeerd werd aangaande en kon beschikken over voorgenoemde documenten (CGVS p. 8), waardoor er redelijkerwijze verwacht kan worden dat u mits het zetten van de nodige stappen, u deze in uw bezit kan krijgen.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij niet aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van

hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/ of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97]. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en preciaire situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot kosteloze gezondheidszorgen ontzegd zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, Living In Greece – Access To Healthcare, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2022, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een preciaire situatie schetsen waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u geenszins enige intentie had om zich te vestigen in Griekenland, hetgeen u zelf meermaals heeft onderstreept (CGVS p. 7, 8, 9, 10). Evenmin is mogen blijken dat u zich in een situatie van bijzondere kwetsbaarheid bevond. Uw verblijf in Griekenland strekte er louter en alleen toe om uw reis naar België aan te vatten. Nergens uit uw verklaringen is mogen blijken dat u enige ernstige stap heeft ondernomen om een leven op te bouwen in het land. Evenmin is mogen blijken dat u zich in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevond dan wel dat u, mits het zetten van de nodige stappen, in zulke situatie zou terechtkomen bij een terugkeer. Waar uw advocaat in uw beroepsprocedure opwerpt dat u te kampen heeft met psychologische problemen (verzoekschrift 3C), dient erop gewezen te worden dat u noch uw advocaat dit ook in concreto aantonen. De loutere neerlegging van een summier attest waaruit blijkt dat u sedert 8 mei 2024, 5 dagen na de beslissing in uw verzoek te België, psychologische opvolging geniet volstaat niet om vast te stellen dat u wel degelijk te maken heeft met psychologische problemen. Het attest bevat immers geen diagnose noch enige informatie aangaande een behandeling of oorzaak van een eventueel psychologisch lijden. Evenmin kan uit dit stuk blijken dat u niet in staat zou zijn om uw rechten te kunnen afdwingen bij een terugkeer naar Griekenland.

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren).

Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal is submitted via email to the Asylum Service and then the renewal decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt via e-mail ingediend bij de Asieldienst en vervolgens wordt het besluit tot verlenging ook via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2022, op. cit., p. 223). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u er doelbewust voor gekozen heeft geen leven op te bouwen te Griekenland en derhalve ook geen stappen heeft ondernomen. Zoals reeds gebleken is, bevond u

zich niet in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch is mogen blijken dat u door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten in zulke situatie zou terechtkomen dan wel dat u hierdoor buiten uw wil om het land diende te verlaten. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het resultaat is van uw eigen wil en uw persoonlijke keuze.

Zij eraan herinnerd dat het Europees Hof van Justitie, zoals hoger aangegeven in de relevante rechtspraak, duidelijk oordeelde dat “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer d onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Uit deze Europese jurisprudentie blijkt zodoende duidelijk dat enkel situaties van zeer verregaande materiële deprivatie die niet het gevolg zijn van de eigen wil en persoonlijke keuzes van de verzoeker zich kunnen verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Zulk standpunt werd overigens ook reeds meermaals bevestigd door uw Raad (in deze zin, zie bijvoorbeeld: RvV 8 april 2022, nr. 271 058, RvV 11 februari 2022, nr. 268 167, RvV 12 mei 2021, nr. 254 471, RvV 25 maart 2021, nr. 251 679).

Aangezien het gebrek aan een (geldige) Griekse verblijfsvergunning en de stappen die u hieromtrent desgevallend dient te ondernemen in casu het logische gevolg is van uw persoonlijke beslissing om Griekenland te verlaten zonder dat u evenwel op overtuigende, individuele wijze aantoonde dat u ten overstaan van Griekenland een schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest kan doen gelden, kunnen de eventuele moeilijkheden waarmee u in geval van terugkeer naar Griekenland kan worden geconfronteerd, niet worden beschouwd als “buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om” en kunnen zij zich derhalve niet verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, zoals uitgelegd door het HvJ-EU. Een andere uitlegging zou duidelijk in strijd zijn met de beginselen van de rechtspraak van het HvJ-EU inzake verzoeken om internationale bescherming die worden ingediend door personen die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie genieten.

De documenten die u in het kader van uw verzoek neerlegde kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw attest aangaande psychologische opvolging en de video waar u te zien bent terwijl u in gesprek bent met iemand die te kennen geeft geen Engels te spreken, werd bovenaan besproken. De kopieën van uw vervallen paspoort, uw huidige paspoort, uw identiteitskaart en uw geboorteakte hebben louter betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit en uw herkomst, dewelke niet ter discussie staat. Uw UNRWA kaart en uw UNRWA family record hebben louter betrekking op uw statuut bij en toegang tot het UNRWA en hun diensten in de Gazastrook. De brief aangaande een studiebeurs die u kreeg heeft betrekking op uw universitaire studies in de Gazastrook. Uit bovenstaande documenten kan niet blijken dat uw grondrechten in Griekenland niet gegarandeerd zouden zijn. Evenmin kan dit blijken uit de brief over een betoging in de Gazastrook.

De identiteitsdocumenten van uw familieleden hebben louter betrekking op hun persoonlijke identiteit en nationaliteit. De foto's van uw familieleden en de foto van een vluchtelingenkamp geven louter een momentopname weer die geenszins betrekking heeft op uw verblijf in Griekenland. Eenzelfde conclusie moet verbonden worden aan de foto van een beschadigd huis. Dient hierbij onderstreept te worden dat hieruit niet zonder meer besloten kan worden dat het om uw ouderlijke woning gaat.

Gelet op het geheel van bovenstaande, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar de Gazastrook.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming in België.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en

terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken (zie inventaris bij het verzoekschrift):

“Stuk 3 :Medisch dossier

Stuk 4: Aanvulling bij medisch dossier”

3. De aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een nota van Ulysee neer waaromtrent hij stelt: *“De nota bevestigt dat de oorlog in Gaza alsook de situatie in Griekenland een nadelige impact hebben op het mentale welzijn van de Gazaanse patiënten, dat in het algemeen sterk achteruit is gegaan.”*

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc*-onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze al internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Ten slotte volgt uit de rechtspraak van het Hof dat zelfs ongeacht de kwaliteit van de opvang en de zorg die aanwezig zijn in de lidstaat, het niet kan worden uitgesloten dat de overdracht van een asielzoeker met een bijzonder slechte gezondheidstoestand, zoals een ernstige mentale of lichamelijke aandoening, op zich voor deze asielzoeker een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest kan inhouden, en aldus moet worden onderzocht (HvJ 16 februari 2017, C.K. e.a. t. Slovenië, C-578/16, §§73-74). Hoewel deze rechtspraak betrekking heeft op verzoekers die een beschermingsverzoek hebben ingediend en *in casu* verzoeker een persoon is die al internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU lidstaat, moet in deze worden aangestipt het voor de toepassing van artikel 4 van het EU-Handvest niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een met dit artikel strijdige behandeling op het moment van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (Ibrahim, punt 87 of Jawo punt 88). Bijgevolg is voormelde rechtspraak eveneens relevant voor personen die al internationale bescherming hebben gekregen.

4.3. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 29 december 2023 in Griekenland erkend als vluchteling. Er zijn geen indicaties dat verzoeker thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou genieten. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat deze beschermingsstatus niet langer geldig zou zijn of zou zijn ingetrokken of opgeheven, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

4.4. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift de algemene (socio-economische) situatie aan van statushouders in Griekenland. Uit verzoekers betoog kan verder worden opgemaakt dat hij vreest dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland zich in een uiterst kwetsbare situatie zal bevinden en hij er dreigt op straat te belanden, onder meer gelet op zijn mentale gezondheidstoestand. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift onder meer naar de volgende algemene landeninformatie over de situatie in Griekenland:

- (i) het rapport “*Systemic deficiencies in the access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*” van RSA van 2023;
- (ii) het rapport “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- (iii) het rapport “*Compilation on Greece : Supply conditions and support services for persons (returning to Greece) with international protection status*” van ACCORD.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een nota neer van Ulysee met betrekking tot het mentaal welzijn van verzoekers om internationale bescherming uit Gaza in het licht van de algemene situatie in Gaza.

De vraag die zich thans stelt is of verzoeker bij terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest.

4.5. Wat dit onderzoek betreft, wordt onderstreept dat “(w)anneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, (...) deze rechter dan ook ertoe gehouden (is) om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 88).

In deze stand van zaken ligt, naast de bronnen waarnaar verzoeker verwijst doorheen zijn verzoekschrift en zoals *supra* opgesomd (punt 3.4), ook de volgende landeninformatie voor, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en waarbij telkens de respectievelijke weblinks worden vermeld:

- AIDA/ECRE, *Country Report: Greece - Update 2022*, gepubliceerd in juni 2023;
- Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, gepubliceerd in juni 2022;
- RSA/PRO ASYL, *Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd in maart 2023;
- UNHCR, *Greece, Living in Greece, Access to Healthcare*.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoeker zijn verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4.6. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers persoonlijke situatie op pertinente wijze als volgt:

“In de eerste plaats moet in dit kader uw houding belicht worden. Zo blijkt u, iemand die beweert een nood aan internationale bescherming te hebben, uw verzoek om internationale bescherming voor zich uit geschoven te hebben omdat u voor zichzelf het plan had opgevat om in België bescherming te vragen (CGVS p. 7; 8, 9, 10). Hierbij stelde u alles in het werk om te vermijden dat u een verzoek in Griekenland moest indienen en trachtte u zelfs nog uw beslissing om te draaien (CGVS p. 7, 8). Voorgaande houding is uiterst frappant. Verwacht kan worden dat u bij aankomst in een derde land u zo snel mogelijk tot de bevoegde diensten zou richten met uw verzoek om internationale bescherming. Hierbij kan er verwacht worden dat uw persoonlijke voorkeur ondergeschikt is aan het gegeven beschermt te worden. Uw houding waarbij u uw verzoek voor zich uitschoof en alles in het werk stelde geen verblijfsstatuut in Griekenland te verkrijgen omwille van een persoonlijke voorkeur voor een procedure in België, staat haaks op de houding die verwacht mag worden van een verzoeker om internationale bescherming. Bovenstaande vaststelling dient meegenomen te worden in de beoordeling van uw vermeende verklaringen betreffende uw vrees voor terugkeer naar Griekenland.

Hieromtrent moet er onderstreept worden dat u er kennelijk voor koos om uw administratie in Griekenland niet verder op orde te brengen, hoewel u hier informatie rond kreeg (CGVS p. 7). Dat u dit deed omdat u zo min mogelijk Griekse papieren wilde verzamelen (CGVS p. 7), zet uw bevreemdende houding eens te meer in de verf. Verwacht kan worden dat u als begunstigde van internationale bescherming uw fiscaal registratienummer (AFM) en uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) zo snel mogelijk zou aanvragen zodoende u uw leven in Griekenland zou kunnen aanvangen. Temeer omdat voorgaande stukken de sleutel tot een nieuw leven in Griekenland vormen. Dat u er dan doelbewust voor koos deze niet aan te vragen, is veelzeggend en dient meegenomen te worden in uw algemene these dat de omstandigheden voor vluchtelingen in Griekenland slecht zijn. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u er zelf voor koos om geen aanspraak te maken op de rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming door de Griekse autoriteiten werden aangeboden en dewelke dezelfde zijn als de Griekse onderdanen. Voorgaande vaststellingen doen dan ook wederom afbreuk aan uw vermeende vrees bij terugkeer naar Griekenland.

U stelt immers zelf geen stappen te hebben ondernomen om een toekomst in het land op te bouwen omdat u er niet wilde blijven (CGVS p. 8, 9). Voorts verklaarde u dat u zo snel mogelijk probeerde te vertrekken en in tussentijd wat geld probeerde te verdienen (CGVS p. 9). Van enige ernstige poging om een leven op te bouwen in Griekenland, blijkt geen sprake. Waar u in algemene termen tracht te verwijzen naar moeilijke omstandigheden op het vlak van huisvesting, onderwijs, werk en medische zorgen (CGVS p. 7, 8, 10) dient er dan ook verwezen te worden naar uw algehele houding betreffende Griekenland. Kennelijk ging u zich niet eens informeren dienaangaande (CGVS p. 9). In het licht van voorgaande kan u de Griekse autoriteiten bezwaarlijk enige nalatigheid toeschrijven wanneer u er welbewust voor kiest om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet te laten gelden.

De video die u nog nastuurde, waarin u te zien bent op een locatie waar u kennelijk niet geholpen kon worden in het Engels (CGVS p. 7, 10), wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen. Los van het gegeven dat uit het stuk niet kan blijken waar het werd opgenomen, wanneer en binnen welke context, dient er op gewezen te worden dat dit soort zaken vlot in scene gezet kan worden. Hoe dan ook kan zulk enkel voorval

geenszins als gevolg hebben dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming, niet gevrijwaard zouden zijn. Bovendien moet er nogmaals onderstreept worden dat u bezwaarlijk de dienstverlening in een ziekenhuis te Athene kan aanklagen. U koos er immers zelf voor om te verzaken aan uw recht op gezondheidszorg in Griekenland, zoals eerder is mogen blijken.

Waar u tenslotte nog verwijst naar een drugsproblematiek in de wijk waar u verbleef (CGVS p. 10, 11), dient er opnieuw op gewezen te worden dat zulke zaken niet representatief zijn voor de gehele Griekse samenleving. Overigens blijkt uit uw eigen verklaringen dat de Griekse autoriteiten hieromtrent actie ondernamen (CGVS p. 10, 11). Immers stond het u vrij u elders te vestigen of indien nodig beroep te doen op de Griekse veiligheidsdiensten. Kennelijk bleek dit niet nodig te zijn en ondernam u ook niets om zichzelf te verwijderen van deze omgeving (CGVS p. 10). Bijgevolg kan er niet ingezien worden dat het loutere feit dat u zich in een omgeving bevond waar drugs werd verhandeld, tot gevolg kan hebben te besluiten dat uw grondrechten in Griekenland niet gevrijwaard zouden zijn. Voorgaande elementen, die interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn, voldoen hoe dan ook niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Uit het geheel dat voorafgaat kan niet besloten worden dat u door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. U bevestigt overigens zelf dat u uw administratie op orde had kunnen brengen en in Griekenland een leven had kunnen opbouwen (CGVS p. 8). Uit het geheel dat voorafgaat is echter gebleken dat u er alles aan gedaan heeft om zulks te vermijden. Bijgevolg dient er besloten te worden dat de Griekse autoriteiten zich geenszins onverschillig opstelden jegens u en u alle elementen in handen had om een nieuwe toekomst op te bouwen.

Tenslotte moet er nog op gewezen worden dat uit uw verklaringen gebleken is dat u over een meer dan gezonde dosis zelfredzaamheid en zelfstandigheid beschikt. Naast het gegeven dat u een hooggeschoolde en meertalige jongeman bent (verklaring DVZ, vraag 11; CGVS p. 7, 11), die erin slaagde op zelfstandige basis doorheen Griekenland en Europa te reizen (CGVS p. 6). Voorts bleek u, in tegenstelling tot de these van uw advocaat (verzoekschrift), in staat een netwerk uit te bouwen waardoor u een onderkomen vond en er in slaagde tijdelijk werk te vinden (CGVS p. 8, 9). Tevens had u alle sleutels in handen om aanspraak te maken op de basisrechten die de Griekse autoriteiten u boden. Tenslotte kon u bijkomend rekenen op de steun van een vriend in Egypte en bleek u over voldoende middelen te beschikken om uw leven in Griekenland te starten (CGVS p. 8, 9). U koos er evenwel zelf voor om uw aanwezigheid in Griekenland louter en alleen te kaderen in functie van een reis naar België.

[...]

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU volgt dat de commissaris-generaal gehouden is om over te gaan tot bijkomende verificaties aan de hand van objectieve informatie over de situatie van begunstigten van internationale bescherming in die andere lidstaat, daar inbegrepen wat betreft de beschikbaarheid van een verblijfstitel.

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Uit hoger genoemd interstatelijk vertrouwensbeginsel en het vermoeden van een effectieve en gelijkwaardige bescherming, volgt volgens verweerder onverkort dat het in beginsel aan verzoekende partij toekomt, en niet aan de asielinstanties, om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat werd verleend, te weerleggen. Deze redenering vindt steun in hoger genoemde recente rechtspraak van het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a., waarin het Hof oordeelt dat de verzoeker éérst zelf concreet moet aantonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (zie onder randnummer 88: “[...] gegevens [...] die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds [...] bescherming heeft verleend, een dergelijk risico [op een onmenselijke of vernederende behandeling] bestaat”). En ook in het arrest Jawo alludeerde het Hof met name aan de situatie van “een persoon die om internationale bescherming verzoekt, [en die] kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen” (randnummer 95).

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in zeer uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Uit voorgaande volgt dat bezwaarlijk van het Commissariaat-generaal verwacht kan worden dat het proactief landeninformatie zou verzamelen of neerleggen met betrekking tot de algemene situatie en omstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Voor zover u van mening bent dat het ontbreken van een (geldige) Griekse verblijfstitel en de stappen die u in dit verband moet ondernemen, u noodzakelijkerwijs zouden blootstellen aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, staat het aan u en niet aan het Commissariaat-generaal om dit op concrete en individuele wijze aan te tonen.

Gelet op wat voorafgaat, en in het licht van de landeninformatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt met betrekking tot mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, behoudt het Commissariaat-generaal zich het recht voor, de aandacht te vestigen op volgende rapporten: “Country Report: Greece. Update 2022”, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2023 (beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2023/06/AIDA-GR2022-Update.pdf>), het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022 (beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-ingriekenland-juni-2022>) en “Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socioeconomic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2023 (beschikbaar op <https://rsaeegean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>)

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/ EU) bepaalt dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij zich er intussen doelbewust van hebben ontdaan, of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd

kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigden tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Uit uw verklaringen is gebleken dat u werd geïnformeerd werd aangaande en kon beschikken over voorgenoemde documenten (CGVS p. 8), waardoor er redelijkerwijze verwacht kan worden dat u mits het zetten van de nodige stappen, u deze in uw bezit kan krijgen.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij niet aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/ of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97]. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en preciaire situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot kosteloze gezondheidszorgen ontzegd zal worden, op

voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, Living In Greece – Access To Healthcare, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2022, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u geenszins enige intentie had om zich te vestigen in Griekenland, hetgeen u zelf meermaals heeft onderstreept (CGVS p. 7, 8, 9, 10). Evenmin is mogen blijken dat u zich in een situatie van bijzondere kwetsbaarheid bevond. Uw verblijf in Griekenland strekte er louter en alleen toe om uw reis naar België aan te vatten. Nergens uit uw verklaringen is mogen blijken dat u enige ernstige stap heeft ondernomen om een leven op te bouwen in het land. Evenmin is mogen blijken dat u zich in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevond dan wel dat u, mits het zetten van de nodige stappen, in zulke situatie zou terechtkomen bij een terugkeer. Waar uw advocaat in uw beroepsprocedure opwerpt dat u te kampen heeft met psychologische problemen (verzoekschrift 3C), dient erop gewezen te worden dat u noch uw advocaat dit ook in concreto aantonen. De loutere neerlegging van een summier attest waaruit blijkt dat u sedert 8 mei 2024, 5 dagen na de beslissing in uw verzoek te België, psychologische opvolging geniet volstaat niet om vast te stellen dat u wel degelijk te maken heeft met psychologische problemen. Het attest bevat immers geen diagnose noch enige informatie aangaande een behandeling of oorzaak van een eventueel psychologisch lijden. Evenmin kan uit dit stuk blijken dat u niet in staat zou zijn om uw rechten te kunnen afdwingen bij een terugkeer naar Griekenland.

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADDET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADDET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt)

door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asiëinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren).

Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “the application for renewal is submitted via email to the Asylum Service and then the renewal decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt via e-mail ingediend bij de Asieldienst en vervolgens wordt het besluit tot verlenging ook via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2022, op. cit., p. 223). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u er doelbewust voor gekozen heeft geen leven op te bouwen te Griekenland en derhalve ook geen stappen heeft ondernomen. Zoals reeds gebleken is, bevond u zich niet in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch is mogen blijken dat u door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten in zulke situatie zou terechtkomen dan wel dat u hierdoor buiten uw wil om het land diende te verlaten. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het resultaat is van uw eigen wil en uw persoonlijke keuze.

Zij eraan herinnerd dat het Europees Hof van Justitie, zoals hoger aangegeven in de relevante rechtspraak, duidelijk oordeelde dat “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer d onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Uit deze Europese jurisprudentie blijkt zodoende duidelijk dat enkel situaties van zeer verregaande materiële deprivatie die niet het gevolg zijn van de eigen wil en persoonlijke keuzes van de verzoeker zich kunnen verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Zulk standpunt werd overigens ook reeds meermaals bevestigd door uw Raad (in deze zin, zie bijvoorbeeld: RvV 8 april 2022, nr. 271 058, RvV 11 februari 2022, nr. 268 167, RvV 12 mei 2021, nr. 254 471, RvV 25 maart 2021, nr. 251 679).

Aangezien het gebrek aan een (geldige) Griekse verblijfsvergunning en de stappen die u hieromtrent desgevallend dient te ondernemen in casu het logische gevolg is van uw persoonlijke beslissing om Griekenland te verlaten zonder dat u evenwel op overtuigende, individuele wijze aantoonde dat u ten overstaan van Griekenland een schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest kan doen gelden, kunnen de eventuele moeilijkheden waarmee u in geval van terugkeer naar Griekenland kan worden geconfronteerd, niet worden beschouwd als “buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om” en kunnen zij zich derhalve niet verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, zoals uitgelegd door het HvJ-EU. Een andere uitlegging zou duidelijk in strijd zijn met de beginselen van de rechtspraak van het HvJ-EU inzake verzoeken om internationale bescherming die worden ingediend door personen die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie genieten.

De documenten die u in het kader van uw verzoek neerlegde kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw attest aangaande psychologische opvolging en de video waar u te zien bent terwijl u in gesprek bent met iemand die te kennen geeft geen Engels te spreken, werd bovenaan besproken. De kopieën van uw vervallen paspoort, uw huidige paspoort, uw identiteitskaart en uw geboorteakte hebben louter betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit en uw herkomst, dewelke niet ter discussie staat. Uw UNRWA kaart en uw UNRWA family record hebben louter betrekking op uw statuut bij en toegang tot het UNRWA en hun diensten in de Gazastrook. De brief aangaande een studiebeurs die u kreeg heeft betrekking op uw universitaire studies in de Gazastrook. Uit bovenstaande documenten kan niet blijken dat uw grondrechten in Griekenland niet gegarandeerd zouden zijn. Evenmin kan dit blijken uit de brief over een betoging in de Gazastrook.

De identiteitsdocumenten van uw familieleden hebben louter betrekking op hun persoonlijke identiteit en nationaliteit. De foto's van uw familieleden en de foto van een vluchtelingenkamp geven louter een momentopname weer die geenszins betrekking heeft op uw verblijf in Griekenland. Eenzelfde conclusie moet

verbonden worden aan de foto van een beschadigd huis. Dient hierbij onderstreept te worden dat hieruit niet zonder meer besloten kan worden dat het om uw ouderlijke woning gaat."

4.7. Verzoeker slaagt er *in casu* niet in dit vermoeden te weerleggen. De door verzoeker aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie en is dan ook niet van aard aan te tonen dat laatstgenoemde informatie onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn. Er wordt wel degelijk terdege rekening gehouden met de precaire omstandigheden waarin statushouders in Griekenland terecht kunnen komen, doch dit doet geen afbreuk aan de voormelde Europese rechtspraak en de vaststelling dat verzoekers persoonlijke omstandigheden in rekening dienen te worden genomen. Met een loutere verwijzing naar en een analyse van een aantal rapporten, zonder in te gaan op zijn persoonlijke situatie en de concrete motieven van de bestreden beslissing, slaagt verzoeker er geenszins in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te leveren om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren. Zulke inspanningen mogen niet blijken uit verzoekers verklaringen en gedragingen, integendeel. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker enige inspanning, laat staan ernstige pogingen zou hebben ondernomen om zich te informeren en contact op te nemen met organisaties die hem zouden kunnen helpen bij het uitoefenen van de rechten en voordelen die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, nu hij verklaarde al vanaf het begin België als bestemming te hebben en zelfs stappen zou hebben ondernomen om het bekomen van zijn vluchtelingenstatus in Griekenland ongedaan te maken. Verzoeker wijst weliswaar op de moeilijkheden die statushouders ondervinden bij de toegang tot werk, onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg, huisvesting en integratiediensten, maar hij laat in dit verband na aan te tonen dat hij ook maar enige inspanningen zou hebben geleverd om bijstand op vlak van onder meer huisvesting, taallessen en werk te vragen. Uit niets blijkt bovendien en hij maakt geenszins *in concreto* aannemelijk dat hij een gebrekkige toegang tot hulp of een gebrek aan middelen ergens bij een officiële Griekse instantie zou hebben aangekaart en aangeklaagd. Verzoeker is een volwassen man van 25 jaar oud. Wat betreft zijn mentale gezondheidstoestand stelt de Raad vast dat in de bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten (stukken 3 en 4) melding wordt gemaakt van een post-traumatisch stresssyndroom, zelfmoordgedachten en onder meer slaapproblemen en moeilijkheden met dagelijkse sociale contacten. Uit stuk 4 blijkt dat deze vaststellingen zijn gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen ("*... le patient déclare ce qui suit: [...]*"). Verder wordt nergens in deze attesten gesteld dat verzoeker niet in de mogelijkheid was om ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen en/of dat hij niet in staat kan worden geacht om als vluchteling een leven op te bouwen in Griekenland. Zoals gesteld, heeft verzoeker geen enkele poging ondernomen om in Griekenland een leven op te bouwen en nam hij niet eens de moeite om zijn documenten in orde te brengen opdat hij in Griekenland toegang zou hebben tot onder meer huisvesting en gezondheidszorg. Verzoeker toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid is om ingeval van terugkeer naar Griekenland alsnog zijn documenten (waaronder zijn AMKA en AFM) in orde te brengen en/of dat hij in afwachting hiervan in mensonwaardige omstandigheden terecht zou komen die gelijkgesteld kunnen worden met de voormelde situatie van verregaande materiële deprivatie. Verzoeker verklaarde zelf hulp te hebben gekregen van een vriend in Egypte, in Albanië een familielid te zijn tegengekomen, in Athene op een grote groep Arabieren te hebben kunnen rekenen en twintig dagen in de bouw te hebben kunnen werken. In deze omstandigheden kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Griekenland op een netwerk kan rekenen in de periode die hij nodig heeft om aldaar zijn documenten in orde te brengen en zijn leven er te kunnen uitbouwen. Waar verzoeker met betrekking tot zijn mentale gezondheidstoestand wijst op het bestaan van een taalbarrière, dient erop gewezen dat verzoekers moedertaal, het Arabisch, evenmin een voertaal is in België, doch dat dit hem niet heeft verhinderd om zich te laten begeleiden. Verzoeker toont niet aan dat dit in Griekenland niet mogelijk zou zijn, laat staan dat hij hiertoe een doorgedreven poging heeft ondernomen. De ter terechtzitting neergelegde nota van Ulysee heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en handelt over de impact van de algemene situatie in Gaza op verzoekers om internationale bescherming uit Gaza in het algemeen. Aldus is deze nota niet van aard om op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat, nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien hem toe om de middelen

die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden, terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoon. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput zoals door de commissaris-generaal terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de commissaris-generaal, door te besluiten dat zijn in België ingediende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is, artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet heeft geschonden. Een schending van de overige aangevoerde bepalingen en beginselen blijkt evenmin.

7. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER